

Színház és Művészet

Zenei ovoda

A városi zeneiskola is ujtásokra törekszik. Ebben az iskolaévben megnyitja zenei ovodáját. A gondolat kitűnő, meg is kell valósulnia. Minden szülő, aki súlyt helyez rá, hogy gyermeke a hangok és a muzsika művészi szépségei iránt fogékony legyen, lelke a zenében találjon majd fel-emelkedést, el fogja küldeni kicsinyét a zenei ovodába. A negyedik életévtől a hatodik életévig kibontakozhatnak zenei képességek, amelyek csak nagyon későn juthatnak a szülők tudomására és a gyermek öntudatába olyan családoknál, ahol a családban nincsen zeneápolás és muzsikális tehetség, olykor még hangsztr is hiányzik a házból. Az ovoda lesz hivatva hallásfejlesztést, zenei játékokkal ritmusfejlesztést eszközölni. Klasszikus és modern gyermekdalok művészi interpretálásával, gyermekkórusok alakításával, zenei mesék vidám előadásával módja lesz az ovodának a muzsika iránti szeretetet felébreszteni. Közben a gyermek hangszerekkel barátkozik meg és kifejezheti egyéni izlését mire választania kell, mely hangszert kedvelte meg legjobban.

A gyermeknevelésből, sajnálatos, hiányzik a művészetek megkedveltetésére való irányítás, holott még akkor is lehet gyermekeket a zene és művészet élvezetére tanítani, ha szikrája sem el bennük a zenei vagy művészi tehetségnek. A zenei ovoda az első lépés lenne ebben az irányban és mint ilyen, nagy örömmel kell üdvözlőnk, ha valóban minden követelménynek meg tud majd felelni.

Erre elsősorban lelkes gárdának kell a munkát vállalnia. Nőknek, akik ismerik a gyermek lelkiéletét, akik kitartással, szeretettel, derüvel és leleményességgel kötik le a kicsinyek figyelmét és céltudatosan vezetik a zene búvkörébe. Szükség van zenei játékokra, felszerelésekre, amelyek nélkül unalmassá válik a foglalkoztatás, szükségessé válik új higiénikus terem alakítása. Ha mindezzel kiterjedt a zeneiskola figyelme, semmi kétség sem merülhet fel; kitűnő intézménnyel gyarapodott a kultúra Szegeden.

HARMONIA HANGVERSENYEK

A „Mester-bérlet“ átütő sikere arra készíteti a Harmoniát, hogy

Szigeti október 15.

hegedüestjét a oKrzó Mozi restaurált helyiségében rendezze, hol lényegesen nagyobb befogadóképesség mellett mindazok résztvehetnek a legnagyobb hegedűművész játékának élvezésében, kik nem válthattak bérletet. A bérletet a Tisza-szálló 1, 3, 8, 11, 17, 19. soraira kapható igen kedvezményes fizetési feltételekkel. A napi jegyek árusítását már megkezdettük 2 pengőtől a eBlvárosi Mozi és Délmagyarország jegyirodákánál. Kérjen prospektust.

Az 1935-36 évad első új szenzációs műsora a

Terézkörűli Színpadnak

Barátságos arcol kérek!

Mulatságos revü 25 képben.

Konferálja: **BÉKEFFI LASZLÓ**

Irták: Nagy Endre, Békeffi László, Nófi Károly, Kóváry Gyula, Vaszary János, Lőrinc Miklós, László Miklós, Luzsénszky Mária, Lóránth László, Kuli és Bárczi

Főszereplők:

Vaszary Piroska és Salamon Béla.

Uj színház! Uj székek! Uj dohányzó!
Ragyogó műsor!

Vén Emil képiállítása Makón. Makóról jelenté tudósítónk: A makói vármegyeháza dísztermében vasárnap nyitotta meg Nikelszky polgármester Vén Emil képiállítását. Vén Emil művészi pályáján jelentős állomást és eredményeket jelent ez a kiállítás, amelynek gazdag anyagában emberek élete lüktet, — tónusok, vonalak, színek, formák: maga a megértett átélte élet. Nem lehet szabadulni a színek, a fények tobzódásától és míg egyik képben a diszsonanciát nézzük, addig a másikban

a „Hajnal“-ban a finomság lehelletszerűsége hat. A „Merengés“ az őszi esős fénytelen nap fátyolos fényét és hangulatát terjeszti. Lehetne tovább is sorolni a portrék és csendéletek sokaságát, de elég ha a „Feleségem“ életnagyságu portréját, „Leányka“ fejét, „Kaktuszok“ című csendéletét emeljük ki. Minden képe magán hordja alkotójának művészetét, a tudatosságot és a kifejező erőt. A kiállítás naponta 10—1-ig és 8—8-ig van nyitva.

A DÉLMAGYARORSZÁG REGÉNYE.

BALÁZS ÁRPÁD

FELEBARÁTOM FIA

8

Csend lett.

A vonatból a földre ugrott egy hosszú, sovány katona, aki magához intett: Gyere csak ide öcskös.

Odamentem. Ő a szemembe nézett, de a többi katonák is mereven figyeltek. A hosszúnak azt hiszem megtetszettem, mert beszélgetni akart velem.

— Ne félj, — tetszel nekem, — mondotta — nem történik veled semmi, csak okosan válaszolj.

— Igenis.

— Először is, mit tudtok a forradalomról.

— Nem tudom mi a forradalom...

A kupéból valaki lekiáltott.

— A forradalom, győzelem!

— Nem értem...

A hosszú kacagott. Fölkiáltott:

— Hallottátok? nem érti... földhözragadt senki, cipője lyukas, talán napok óta nem evett és hogy nem érti mi a forradalom, hát ki felelős érte?

Össze-vissza kiabáltak a többiek.

— Megöljük őket...

— Becsaptak... gazok...

— Megloptak... gyilkosok...

Mindnyájukat tulkiáltotta egy foghíjas, csunya ember:

— Éljen a forradalom!

A katonák velezugták:

— Éljen a forradalom!

Amikor már alaposan kikiabálták magukat, a hosszú csendre intette őket:

— Hallgassátok meg... hogy is hívják öcskös?

— Zalai Gézának.

— Hát hallgassátok meg Zalai Gézát. Nos Zalai Géza, mit tudtok, ha még nem hallottatok a forradalomról?

— Csak azt, hogy vége a háborúnak...

— Bravó Zalai! és kitől tudjátok?

— Rendőrkapitány fia mondta tegnap.

Közlésem nyomán a katonák összesugtak. A hosszú megelégette kérdezősködését, de nem bocsájtott utamra.

— Te most már velünk maradhatsz, szükségünk is van rád. Kapsz ruhát, ennivalót, mindent...

Mi mást tehettem? Otthonom nem volt. Éheztem és lyukas cipőmön keresztül erősen éreztem a hideg idők közeledtét.

— Akarok, — mondtam.

A hosszú a kezembecsapott:

— Bravó Zalai! Te vagy Magyarország legfiatalabb forradalmára...

Nagyon tetszhetett a katonának a mondas. Egymásután leugráltak a vonatról.

— Szervusz, — mondták nekem és egymásután kezét fogtak velem.

Az a katona pedig, akinek hiányzott a foga elől, sokat jelentősen kijelentette:

— Terád még nagy jövő vár!

Közben földrekerültek a katonaládák, az edények, a kabátok.

A hosszú rövid beszédet mondott.

A beszéd végeztével előhuzakodott az irodájából a vasuti főnök ur is. Amikor meglátták őt a katonák, gunyos szavakat dobáltak felé:

— Ni, a gyáva, nem mer kijönni...

A hazatérők rajta töltötték ki a négy esz-

tendő minden bosszuságát.

Most két katona lépett hozzá. Az egyik megragadta kabátját, a másik bajonettet rántott elő.

Szegény öreg főnök ur életéért könyörgött: — Ne öljenek meg, mindent, csak azt ne az Istenért...

A bajonettes szemébe kacagott:

— Gyáva!

Rémülten vártam a halálos tördőfést, a bajonett csupán a főnök ur arany csillagjait küldte a sínek közé. A főnök ur megmenekült. Köszönetet rebegett:

— Áldja meg az Isten.

Nagyon dühös feleletet kapott.

A vasuti főnök után a pénztáros következett, majd egy másik aranyzinóros. Egy embernél aztán megállt az acél, a hordárnál. Nála nem akadt vágnyivaló.

Tekintettel, hogy a társaság maga közé fogadott, velük indultam a városba. Az uton, amerre haladtunk, ijedt szemek tekintettek felénk. Félbemaradt álmokat láttunk az ablakok mögül eltörni.

(Folyt. köv.)

Értesítem a nagyérdemű közönséget, hogy

Orincsák Rózsi Oroszlán ucca 5. sz.
a'atti kalapüzletét átvettem.

Legújabb modellek nagy választékban, Alakításokat jutányos árban készítek. Kérem a n. érdemű közönség szíves pártfogását

„Szolid kalapszalón“
Cégt. Dr. Kisbánné.

OKTÓBER

MAGYAR SZEMLE

A szerkesztőbizottság elnöke
BETHLEN ISTVÁN GRÓF

A háromszázéves Pázmány-egyetem
ECKHART FERENC

A fejedelem és főtábornoka
MARKÓ ÁRPÁD

A hubertendorfi népfőiskola
KOVÁCS IMRE

Hét falu táplálkozás viszonyai
SZABÓ ZOLTÁN

A kiállítások művészete
BIERBAUER VIRGIL

Az őszi filmévad előtti
KRAMPOL MIKLÓS

Alkotmányrevízió Romániában
SZÁSZ ZSOMBOR

A csehszlovákiai magyar iskolaügy
BORSODY ISTVÁN

Külpolitikai szemle OTTLIK GYÖRGY
Magyar kisebbség Romániában

ZATHURECZKY GYULA

Olaszország külpolitikája az abesszín
viszályig **FREY ANDRÁS**

Szerkeszti **SZEKFI GYULA**

MAGYAR SZEMLE TÁRSASÁG
Budapest, Vilmos császár-út 8

Évi **9.60 P**

(6 kötet „Kincsesár“-ral)